నా విదేశయాత్ర

వ్యత్యాసాన్ని చూడగలిగాను. నాకు పర్సనల్‌గా సినిమా కంటే స్టేజిపైనే ఈ నృత్యకథ బాగుంది అనిపించింది. స్టేజిపై నృత్య భంగిమలకంటే భావప్రదర్శనకే ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. ఒకేసారి ఆ స్టేజిపై 200 మంది ఆర్టిస్టులు నటించగలరు. ఆ థియేటర్ చాలా ఆధునిక పద్ధతుల్లో నిర్మించబడింది. ఆ లైటింగ్స్ అరేంజిమెంట్స్, మైక్ అరేంజ్‌మెంట్స్ అద్భుతంగా వున్నాయి. మైక్స్ ఎక్కడవున్నవో అసలు కనిపించనేలేదు. డాన్సు పూర్తి అయ్యేసరికి 10 గంటలు అయింది. హోటలుకి వచ్చి, డిన్నర్ తీసుకుని, రూమ్‌కు చేరేసరికి 12 అయింది. ఆ దేశంలో శాకాహారులకి ఇబ్బందే! శాకాహారం కావాలంటే బన్, బ్రెడ్, బట్టర్, పచ్చికూరగాయలు ఇస్తారు. దీనితోకూడా "బ్లించకీ" అనే పదార్థం ఇస్తారు. అది మన సమోసా ఆకారంలో వుండే స్వీట్. ఫ్రూట్స్ ఆపిల్స్, ఆరెంజి ఇస్తారు. ఆ పూట అవి బాగానే వున్నట్టనిపించింది. ఆహారం విషయంలో నాకు సమస్యలేదు అనుకొన్నాను. కాని 15 రోజులపాటు ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఈ "బ్లించకీ" దర్శనంతో మొహం మొత్తింది. ఎలాగో రోజులు గడిచాయనుకోండి.

చలి కాలంలో 9 గంటలకు గాని వెలుతురు అసలు రాదు. సుమ్మడిగారు 8½ కు నాకు రింగ్ చేశారు నిద్రలేపడానికి. ప్రొద్దున్నే నాకు కాఫీ అలవాటు. కాఫీ కోసం వెయిటరును పిలిచాను. వెయిటర్స్ అంతా ఆడవాళ్ళే. ఒకామెను పిలిచి ప్రొద్దున్నే నాకు కాఫీ కావాలని చెప్పాను. ఆమెకు ఇంగ్లీష్ అర్థంకాదు, నాకు రష్యన్ అర్థంకాదు. ఇలా అవస్థపడుతుండగా తెనుగు మిత్రులు వచ్చారు సమయానికి. వారితో నాకు కాఫీ కావాలని ఆమెకు చెప్పమని అడిగాను. వాళ్ళు చెప్పారు. ఆ రోజు నుండి ప్రతిరోజూ ప్రొద్దున్నే కాఫీ వచ్చేది. 9 గంటలకు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ ముగించుకుని సైట్‌సీయింగ్‌కు బయలుదేరాం.

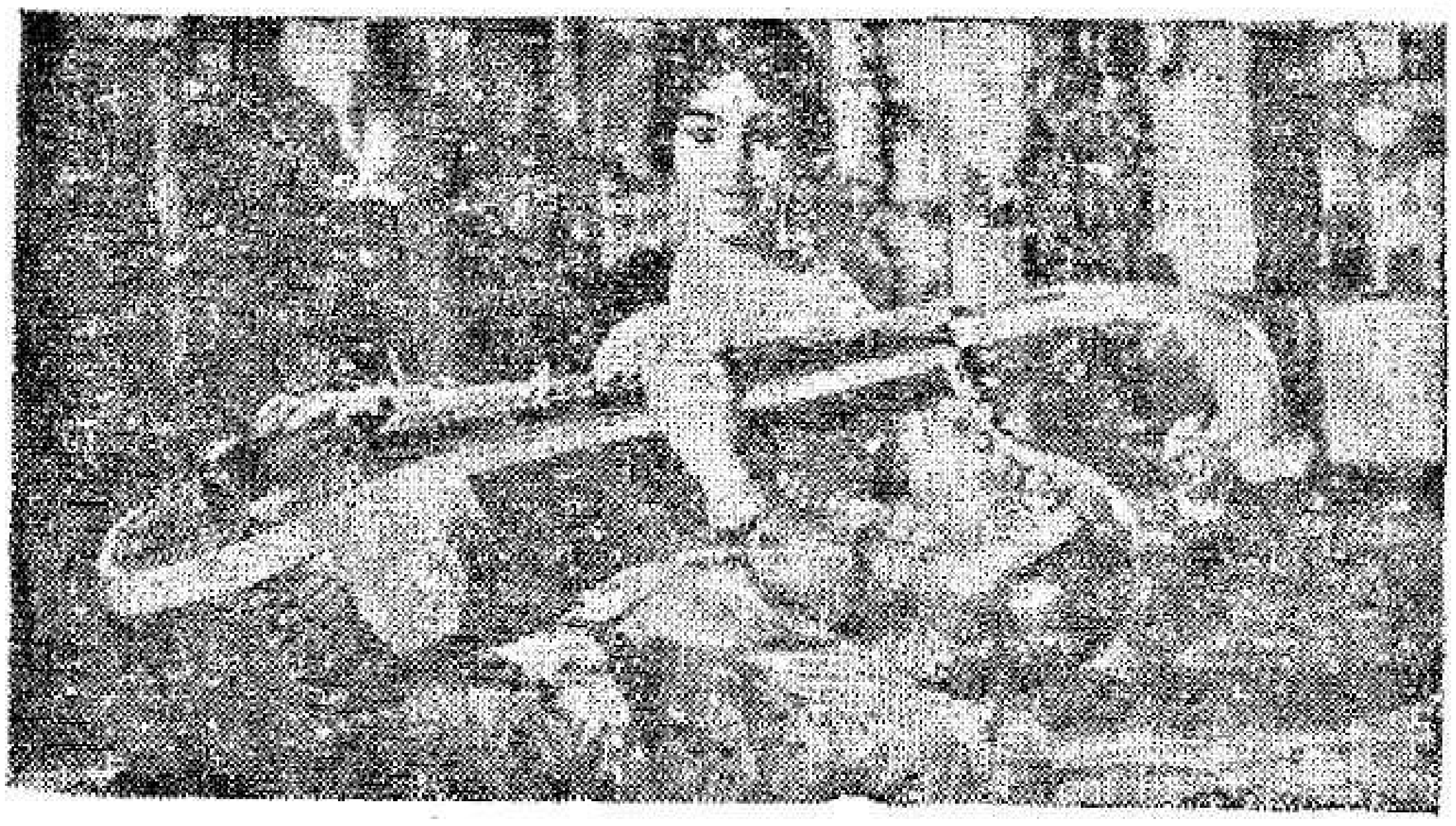
(ఇంకా వుంది)

చిత్రసమీక్ష :

రంగులరాట్నం

నిన్నటి, నేటి, రేపటి తారాగణంతో నిర్మించిన రంగులరాట్నం, నిన్నటి చిత్రాల్ని మరపించి, నేటి చిత్రాల్ని మురిపించి, రేపు మంచి భవిష్యత్తును కురిపించుకోగల చిత్రం.

'చదువుతో సంస్కారం అబ్బదు. సంస్కారం అని చెప్పుకోబడేది నాగరికతకాదు. నాగరికత అనేది పాశ్చాత్యుల్ని అనుకరించటంలో లేదు' ఇది అందరికీ తెలిసిననిజం. నిజంలో 'యిజా'న్ని బయటికి తీసి రకరకాల పాత్రల్లో యిమిడించి నాటికి రంగులు పూసి రాట్నంలో ఇరికించి దానిని గిర్రున తిప్పినపుడు ఉద్భవించిందే రంగులరాట్నం. వెలుగు చీకట్ల కాలచక్ర పరిభ్రమణంలో రంగులరాట్నం తిరుగుతున్నప్పుడు, పాల్పడిన మానవజీవితాల

"రంగులరాట్నం"లో విజయనిర్మల (సీ. జ)

రంగులు బయటపడుతూ వుంటాయి. రాట్నం తిరిగే కొద్దీ రంగుదార్ల భంగిమలన్నీ అంతర్లీనమైపోతాయి. కంటికి కనిపించకుండా మటుమాయమైపోతాయి. ఎంఘంలో సంఘర్షణల్ని రేకెత్తే చిడపురుగులు మలమలా మాడిపోతాయి. కుళ్ళు పటాపంచలైపోతుంది. అవినీతి అమదధారం విసిరివేయబడుతుంది. స్వార్థాన్ని రంగరించుకున్న దుర్మార్గాలన్నీ ఒక్కటొక్కటిగారూపుమాసిపోతాయి. మిగిలేది ఒక్కటే ఒక్కటి. అదే స్వచ్ఛమైన నిరాడంబరమైన కాంతి పుంజం! అందులోనే దైవత్వముంది. మానవత్వముంది. మనుగడను మహిమాన్వితం చేయగల అనురాగ తాగరంజితమదే ప్రేమ, దయ, దాక్షిణ్యాం ఆదిగాగల ఉత్తమ గుణసాంప్రదాయాలకు ప్రతిరూపం రంగుల పరిశోధనలో శాస్త్రకారులు ఈపరమ సత్యాన్ని ఒప్పుకున్నారు. రంగులరాట్నం పరిశీలనలో ప్రేక్షకులు మెచ్చుకుంటారు.

చలన చిత్రాలు కేవలం జనుల్ని అలరించడానికి కాకుండా నీతి ప్రబోధకంగా వున్నప్పుడు దాని విలువ ఎప్పుడూ మిన్నగానే వుంటుంది. 'అప్పో సామాన్సు లేకుండా చిత్రమేమిటోయ్ డబ్బు దండగ' అనే పద్ధతి వ్యాపారదృష్ట్యా నిజమైందే. ఈవిధానాన్ని జయించుదామనే ప్రయత్నం రంగులరాట్నం చిత్ర నిర్మాణంలో జరిగింది.

సుందరరామయ్య పూలమ్మినచోట కట్టెలమ్మలేక భార్యసీతమ్మను, కూతురు జయను, పెద్దకొడుకు సూర్యంను, చిన్నకొడుకు వాసును తీసుకుని పట్నంవస్తాడు. సత్యకాలపు మనిషికి మంచిరోజులు తక్కువ. అతను కన్నుమూశాడు. సీతమ్మ బ్రతుకు కటికి చీకటైపోయింది. ఆచీకట్లో ఒక నక్షత్రం వెలిగింది. అదిసూర్యం. సూర్యాన్ని పెద్ద లాయరు చేయాలని భర్త ఆశయం. ఆమెకా ధైర్యం వున్నా స్థోమత అడ్డునిలిచింది. ఫైల్మాన్ శంకర్రావు ఆదుకున్నాడు. అన్నను లాయరు చేయడానికి వాసు స్వార్థత్యాగం చేశాడు. శంకర్రావుదగ్గర ఉద్యోగం చేశాడు. సీతమ్మ చాకిరీలు చేసింది. ఎలానైతేనేం భర్త కోరికను తీర్చ గలిగింది. ఇక్కడ వరకు రంగులరాట్నాన్ని ఆయత్తం చేయడం జరిగింది. ఇక తిరగడం మొదలు పెడుతుంది. మిడిమేలపు సిరితో మిడిసిపడుతున్న చైర్మన్ అప్పంస్వామి కూతురు వనజను పెళ్ళాడుతాడు సూర్యం. దానివల్ల తల్లికి తమ్ముడికీ, చెల్లెలికీ కొన్ని కష్టనష్టాలు తారసిల్లాయి. ఇక్కడ సూర్యం ఆదర్శం దెబ్బతింది. బహుశానాసు పాత్రను ప్రతిభావంతంచేయడాని కయి వుంటుంది. ఇచ్చిన అవకాశాన్ని సద్వినియోగ పరచుకున్నాడు. వాసుగా నటించిన కొత్తనటుడు చంద్రమోహన్ చకచకా నటించి తారాగణంలో చంద్రుడయిపోయాడు. అంజలీదేవి నటనకు సీతమ్మ పాత్ర గీటురాయి అయింది. ఈటువంటి పాత్రలకు ఆమె ఒక్కరే నిండు జీవం పోయగలుగుతారు. చైర్మన్‌ను బాబాయని పిలిచే సుబ్బారాయుడుగా కాకరాల నటన ఎంతో ఉత్సాహంగాను సహజంగానూ

వుంది. మరో ఆకర్షణ నీరజ నటన. పేరులో కొత్తదనమెలా అయితేవుందో నటనలోనూ వన్నె చిన్నెలున్నాయి. ఛైర్మన్ అప్పలస్వామి కుటుంబం గురించి చెప్పాలంటే ఒక తెగ మనుష్యులమీద వ్యంగ్యచిత్రీకరణ కనిపిస్తుంది. అప్పలస్వామిగా రమణారెడ్డి చక్కగా నటించారు. నీరజగా సుకన్య పాత్ర అవధులమేరకు పరవాలేదు. రామమోహన్ మెచ్చుకోదగిన నటననే కనబర్చారు. మిసెస్ ఛైర్మన్‌గా వున్నవాళ్ళ పాత్రోచిత నటన బాగుంది. నాగరాజారావు అవకాశం ఇస్తే సామర్థ్యం చూపించగల నటుడు. వీరందరి ప్రమేయంతోను కథ కళకళలాడింది. అన్నదమ్ముల మధ్య ఎవ్వైతే మనస్పర్థలు లేవాయో అప్పుడు వాసు శంకర్రావు పంచన చేరాడు. పురపాలకసంఘం ఎన్నికలు దగ్గరికొచ్చి అప్పలస్వామిని తొందర చేశాయి. అతనికి ఊళ్లో పరువులేదని తెలుసు. అందుకు అల్లుడు సూర్యాన్ని నిలబెట్టాడు. అంతకుముందే వాసు ఎన్నికల అభ్యర్థిత్వానికి దాఖలుచేయడం అయిపోయింది. అన్నదమ్ములమధ్య తీవ్రమైన అశాంతి ఏర్పడింది. కావలసినంత ఎన్నికల హడావిడీ (ఈ హడావుడి రాబోయే సాధారణ ఎన్నికలకు కావలసినంత సరంజామా కూర్చి పెడుతుంది) అంతరాలెరిగిన శంకర్రావు వాసును విరమించేట్టుచేస్తాడు. సూర్యం ఛైర్మన్ అయాడు. శంకర్రావు తనకూతుర్ని వాసుకిచ్చి పెళ్ళిచేసే సమయం అది. అతను నడిపే పార్కుకు జప్తువారంటు వచ్చింది. కారణం ఛైర్మన్. అన్నగార్ని అర్థించాడు వాసు. ఫలితం లేకపోయింది. లేచ్చిన రోషంలో అన్నగారిమీద పులికాడు హోరాహోరీ పోరాటం సాగింది. సీతమ్మ ప్రమేయంతో ఇద్దరూ కళ్ళు తెరిచారు. దుష్టశక్తులు తలల్చి పారిపోయాయి. నీతిదాయకమైన సుఖాంతం. ప్రేక్షకులు మరచి పోలేనివి సీతమ్మ మమత, చంద్రమోహన్ నటనాను.

అంత చలాకీ సంభాషణల్లోను అక్కడక్కడ నాటకీయత కన్పించింది. అయినా, కథాగమనం కప్పి పుచ్చేస్తుంది. సంభాషణల్లోను హాస్యంలోను కొత్తదనముంది. జానకి, బి గోపాలం పాడిన కొనరాజు గారి పాట 'వెన్నెలరేయి చందమామ' విన సొంపుగా వుంది. తక్కిన పాటల్లో భావగరిమ గడుసుగావుంది. పిల్లల్ని పెద్దలుగా చేసేముందు, వాళ్లను భవిష్యత్తుకు తగ్గవాళ్ళగా మలచడంలో దర్శకుని ప్రతిభ వ్యక్తమవుతుంది. చిత్రీకరణ సహజంగా వుంది. పైల్మాన్ శంకర్రావు దగ్గరవుంటూ అపర పైల్మాన్‌గా పేరు తెచ్చుకున్న వాసు, అన్నగారితో అంతగా ఎలా దెబ్బలు తినగల్గాడు 'అని ప్రేక్షకులు గొణుక్కుంటారు. సాధారణంగా ఇంటికి పెద్దవాడు ఉదారం బుద్ధితోను, రెండవవాడు అకతాయిగాను వుంటుంటారు. ఇక్కడ కొంచెం కొత్తదనం చూపించబడింది. పిల్లలుగా వున్నప్పుడు అన్నగారే చిన్నవాడుగా కన్పిస్తాడు. లోపమనుకోకపోతేకాదు రాట్నం తిరుగుతున్నప్పుడు ఇటువంటి వయినాలు మాయమైపోయి రంగులనే రంగులరాట్నం మిగులుతుంది.

మిగతా తారాగణంలో వున్నవారు వాణిశ్రీ, రాధాకుమారి, విజయశ్రీ, బేబిరేఖ, ప్రమీలారాణి, పద్మ, ఆదిలక్ష్మి, శివరాం, త్యాగరాజు, నాగరాజారావు, పి జె శర్మ, మాస్టర్ ఆచారి, మాస్టరు రామకృష్ణ, మాస్టర్ సంజీవి.

కథ పాలగుమ్మి పద్మరాజు,

స్క్రీన్‌ప్లే బి ఎన్ రెడ్డి, మాటలు డి. వి నరసరాజు, పాటలు దాశరథి, నారాయణరెడ్డి, కొనరాజు, భుజంగరాయ శర్మ, సంగీతం రాజేశ్వర్‌రావు, గోపాలం, కళ ఎ కె శేఖర్ కూర్పు ఎం ఎస్ మణి, కె సత్యం, ఛాయాగ్రహణం యు రాజ్‌గోపాల్, శబ్దగ్రహణం వి శివరాం, జి వి రమణన్ నృత్యం వెంపటి చినసత్యం, వేణుగోపాల్.

వాహినీ స్టూడియోలో నిర్మించిన ఈ చిత్ర నిర్మాత, దర్శకుడు శ్రీ బి యన్ రెడ్డి.

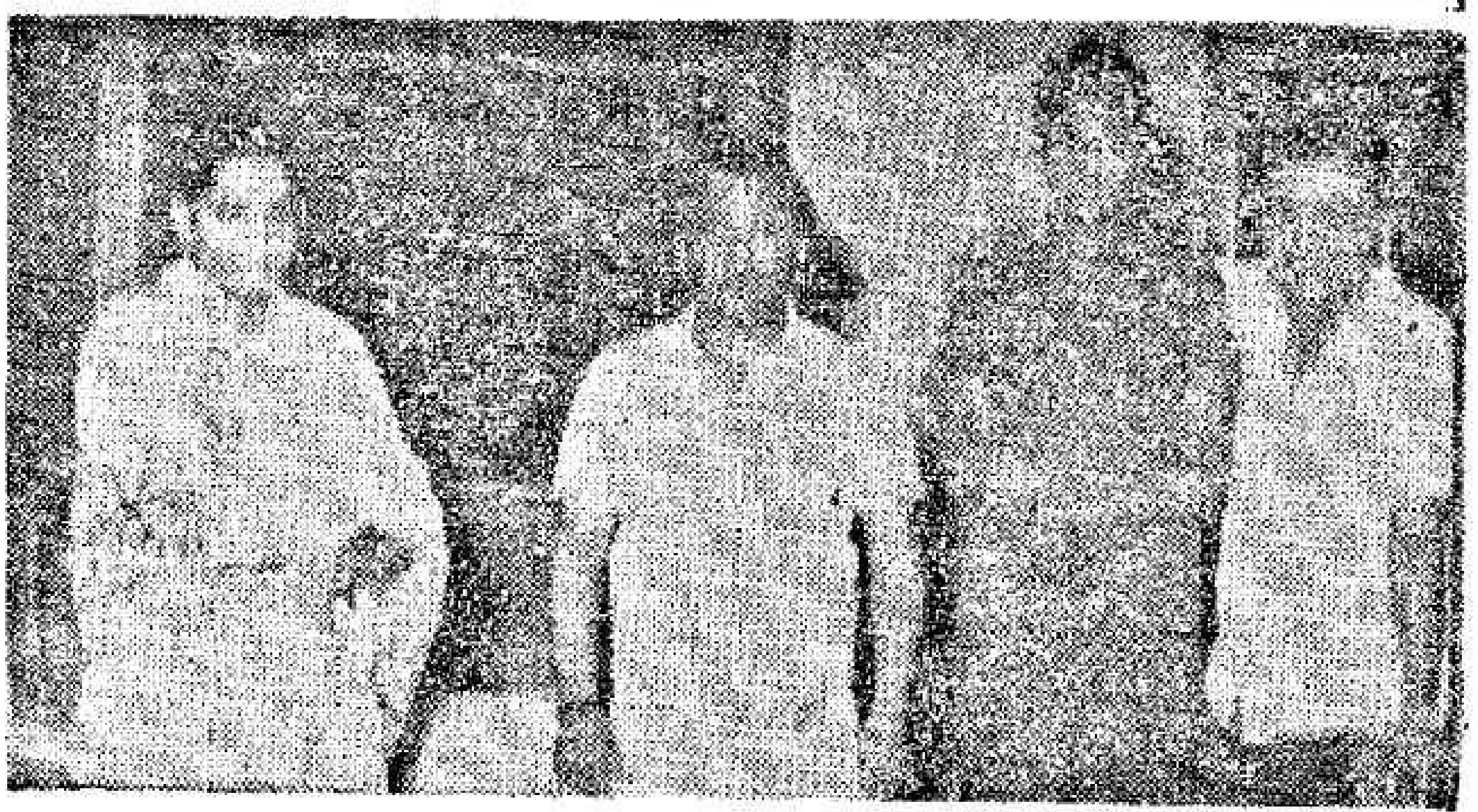
—సి. కనకాంబరరాజు ●

ఉన్న దయాసదన్ చిల్డ్రన్స్ హోమ్ అనాధ బాలికా సహాయార్థం ఏర్పాటుచేసిన ప్రీమియర్‌తో ప్రారంభమైంది.

"మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్" ఎన్నికలో న్యాయ నిర్ణేతలుగా కుమారి రాణి మీనా ముత్తయ్య, శ్రీమతి పద్మినీ రామచంద్రన్, శ్రీ జె ఎ రాబ్సన్, మేజర్ జనరల్ ఎస్ జె సోఢే, డాక్టర్ వి ఎస్. సుబ్రహ్మణ్యం వ్యవహరించారు. మద్రాసు, ఢిల్లీ, కలకత్తా, బొంబాయిలలో ఎన్నికైన నలుగురు దంపతుల్ని మరల బొంబాయిలో జరిగే తుది ఎన్నికలో అత్యుత్తమ దంపతులుగా ఎన్నికచేసి వారిద్దర్నీ ఒక వారం రోజులు రోమ్‌లో గడిపేందుకు పంపిస్తారు.

ఈ ఛారిటీ ప్రీమియర్‌లో వసూలైన రు 6,000పై చిలుకు ధనాన్ని దయాసదన్ వారికి అందించడం జరిగింది.

—ఎం.]

శ్రీశ్రీశ్రీ మర్యాదరామన్నలో సుశీలతో కలసి కొత్త గాయకుడు యస. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం పాట పాడినప్పటిచిత్రం. సంగీతదర్శకుడు కోదండపాణి, పద్మనాభంలను కూడ యీ చిత్రంలో చూడవచ్చును.

లేడీ ఎల్

* రొమెయిన్ గ్రే నవల ఆధారంగా పీటర్ ఉస్తినోవ్ దర్శకత్వంలో, కార్లో పాంటీ నిర్మించిన చిత్రం "లేడీ ఎల్" చక్కని వినోదాన్ని, సున్నితమైన హాస్యాన్ని అందించేలావుంది.

చిత్రంలో లేడీ ఎల్‌గా సోఫియాలోరెన్ ప్రదర్శించిన నటన అత్యంత ప్రతిభావంతంగా వుంది. పాల్‌న్యూమన్, డేవిడ్ నివాన్‌లు చక్కగా నటించారు. దర్శకత్వం, ఛాయాగ్రహణం ప్రతిభావంతంగా ఉన్నాయి.

ఈ చిత్రం మద్రాసులోని ఆనంద్ థియేటర్‌లో జనవరి 4 వ తేదీ రాత్రి ఇంపీరియల్ టొబాకో కంపెనీవారు విల్స్‌ఫిల్టర్ సిగరెట్ ప్రకటనార్థం ఉద్దేశించబడిన 'మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్' ఎన్నిక సందర్భంలో మద్రాసుకు 7 మైళ్లలో

అవీ - యివీ...

నవంబరు 27, 28 తేదీలలో న్యూఢిల్లీ, దక్షిణ భారత నటీనట సమాఖ్యవారు శ్రీ రావి కొండలరావు రచించిన "పట్టాలు తప్పిన బండి" నాటకాన్ని ప్రదర్శించారు. ఇందులో శ్రీ కె వి. ఆర్ మూర్తి, ఎస్ ఏ ఎల్ నరసింహం, శ్రీ సి వి శర్మ, శ్రీ ఎం. ఎస్. ప్రసాదరావు, శ్రీ జీ వి. సుబ్రహ్మణ్యం, డా ఎస్ కె. రావు, శ్రీ ఎం రామస్వామి, కుమారి దేశిరాజు అరుణ నటించారు. శ్రీ జి వి సుబ్రహ్మణ్యం దర్శకత్వం వహించారు.

హాస్యరస ప్రధానమైన యీ నాటకాన్ని రెండురోజులు తిలకించి ప్రేక్షకులు నటీనటుల పాటవాన్ని సమాఖ్యకృషిని మెచ్చుకున్నారు.

ఓ. వి. ●